

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास
माननीय न्यायाधीश श्री दीपकराज जोशी
माननीय न्यायाधीश श्री पुरुषोत्तम भण्डारी
फैसला

०६६-CR-००३०

मुद्दा : मूल्य अभिवृद्धि कर।

आन्तरिक राजश्व कार्यालय, ललितपुरको तर्फबाट ऐ. का प्रमुख कर अधिकृत पुनरावेदक
राम शंकर खड्का १ प्रतिवादी

विरुद्ध

जिल्ला ललितपुर, जावलाखेल स्थित श्री जावलाखेल डिष्ट्रिलरी प्रा.लि. का प्रत्यर्थी
संचालक श्री महेन्द्र कृष्ण श्रेष्ठ १ वादी

शुरू तहमा निर्णय गर्ने:- मूल्य अभिवृद्धि कर विभाग

निर्णय मिति:- २०५७।८।५

पुनरावेदन तहमा फैसला गर्ने :- अध्यक्ष माननीय न्यायाधीश श्री केशरी राज पण्डित
लेखा सदस्य श्री भगिराज इङ्गनाम
राजश्व न्यायाधिकरण, काठमाडौं

फैसला मिति:- २०६५।१।३१

राजश्व न्यायाधिकरण, काठमाडौंको मिति २०६५।१।३१ को फैसला उपर
आन्तरिक राजश्व कार्यालय ललितपुरको तर्फबाट राजश्व न्यायाधिकरण ऐन, २०३१ को
दफा ८ बमोजिम यस अदालतमा निवेदन पर्न आएको प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य एवं ठहर
यस प्रकार रहेको छ :-

कारदाता व्यवसायिक लेखाबाट ०५५ कार्तिक महिनामा रु. ३,३५,०००।— मा
टाटा मोबाइल भ्यान बिक्री गरेको देखियो। (Ledger Folio 241) तर त्यसमा कर संकलन

गरेको नपाइएकोले विक्री मूल्यको १० प्रतिशतले हुने कर रू. ३३,५००।— असूल गरी उक्त रकम कर निर्धारण गरी ऐनको दफा २९(२) बमोजिम १० प्रतिशत जरीवाना गर्नुपर्ने, ०५५ फाल्गुनको उद्योगले उपलब्ध गराएको मूल्य सूची अनुसार २५ यू.पी.को Old Carrier Rum 750 एम.एल. को १२ बोतल भनी प्रति कार्टुनको मूल्य रू. २६००।१८ जम्मा विक्री मूल्य (२६००/१८X१६३९) रू. ४२,६९,६९५।— तथा मूल्य अभिवृद्धि कर १० प्रतिशतका दरले रू. ४,२६,९६९।— जरीवाना १० प्रतिशतका दरले रू. ४२,६९६ एवं करदाता Debit Position मा रहेकोले मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा १९ अनुसार २० प्रतिशत थप दस्तुर र दफा २६ बमोजिम वार्षिक १५ प्रतिशतका दरले व्याज गणना गरी कर निर्धारण आदेशमा समावेश गर्नुपर्ने भन्ने व्यहोराको मिति २०५७।६।१३ को लेखा परीक्षण प्रतिवेदन।

०५५ कार्तिक र फाल्गुन कर अवधिमा तिर्नु पर्ने कर क्रमशः रू. ३३,५००।— र रू.४,२६,९६९।— समेतको कर, जरिवाना र व्याज समेत तिर्नु नपर्ने अथवा परिवर्तन गर्नुपर्ने कुनै प्रमाण भए पन्ध्र दिन भित्र पेश गर्नुहोला भनी तत्कालीन मूल्य अभिवृद्धि कर विभागबाट मिति २०५७।६।१६ मा प्रत्यर्थी करदाताका नाउँमा जारी भएको प्रारम्भिक कर निर्धारण आदेश।

०५५ कार्तिकको कर निर्धारण भएको रू. ३३,५००।— र ०५५ फाल्गुन महिनामा कर निर्धारण गरिएको रू. ४,२६,९६९।— मा कुनै परिवर्तन गर्नु नपर्ने भनी विभागबाट मिति ०५७।८।२ मा भएको निर्णय।

करदाताले नपाउने कर कट्टी दावी गरेको र विक्रीमा कर संकलन नगरेको भनी ०५५ कार्तिक र फाल्गुन कर अवधिमा क्रमशः रू. ३३,५००।— र ४,२६,९६९।— समेत कर निर्धारण गरी मूल्य अभिवृद्धि कर विभागबाट ०५७।८।५ मा जारी भएको अन्तिम कर निर्धारण आदेश।

कर कट्टी दावी नगरेको तथा विक्रीमा कर संकलन गर्न छुट नगरेको भनी स्पष्ट आधार प्रमाण खुलाई दिएको मिति २०५७।७।१४ को जवाफलाई वेवास्ता गरी सो को कुनै खण्डन नगरी ०५५ साल कार्तिक र फाल्गुन महिनाको बाँकी कर रकम, जरिवाना र व्याज समेत जम्मा रू. ७,१५,४७७।— निर्धारण गरी माग गर्नु भएको गैर कानूनी हुँदा उक्त ०५५ साल कार्तिक र फाल्गुनको मात्र कर निर्धारण आदेश बदर गरी तिर्नुपर्ने कर,

जरिवाना र व्याज नलाग्ने गरी फैसला गरी पाउँ भन्ने पुनरावेदन जिकिर लिई करदाताको तर्फबाट राजश्व न्यायाधिकरण काठमाडौंमा दर्ता भएको पुनरावेदन पत्र।

शुरू मूल्य अभिवृद्धि कर विभाग काठमाडौंको निर्णय विचारणीय देखिँदा अ.वं. २०२ नं. बमोजिम छलफलको लागि प्रत्यर्थीतर्फका सरकारी वकिललाई सूचना दिई नियम बमोजिम पेश गर्नु भनी राजश्व न्यायाधिकरण काठमाडौंबाट मिति २०५८।३।२० मा भएको आदेश।

विक्रीमा कर संकलन नगरेको भनी कर निर्धारण गरिएको परिमाणको मदिरा यथार्थमा पुनरावेदकले उत्पादन गरेको भन्ने र त्यस्तो मदिरा विक्री गरी प्रतिफल प्राप्त गरेको भन्ने तथ्य नै प्रमाणित हुन नसकेको स्थितिमा अन्तशुल्क तर्फको प्रतिलब्दी दरलाई आधार बनाई अनुमानको आधारमा थप उत्पादनको परिमाणमा आधारित भै कर निर्धारण गर्ने गरेको मिलेको देखिएन। अन्तशुल्क माग भएको भन्ने आधारमा थप विक्री परिमाण कायम गरी कर निर्धारण गर्ने गरेको हदसम्म तत्कालिन मूल्य अभिवृद्धि कर विभागको मिति २०५७।८।५ को कर निर्धारण आदेश मिलेको नदेखिँदा सो हदसम्म उक्त निर्णय केही उल्टी हुने ठहर्छ भन्ने समेत व्यहोराको रावश्व न्यायाधिकरण काठमाडौंको मिति २०६५।१।३१ को फैसला।

उक्त फैसलामा चित्त बुझेन। आर्थिक ऐन, २०५५ को अन्तःशुल्क दरबन्दीको दफा ७ अनुसार रेक्टिफाइड स्पीट उत्पादन गर्ने उद्योगले प्रति क्वीन्टल खुदोबाट न्यूनतम ६५ ओ.पी. को घटीमा १८.५ लिटर रेक्टिफाइड स्पिरिट उत्पादन गर्नुपर्ने गरी प्रतिलब्दी दर कायम गरेकोमा करदाताले सो बमोजिम उत्पादन नदेखाई घटी उत्पादन देखाएको कारणबाट तत्कालिन मूल्य अभिवृद्धि कर कार्यालय ललितपुरले उक्त फरक परिमाणमा मदिरा तर्फको उच्चतम दरबन्दी अनुसार अन्तशुल्क माग गरेको र यसरी नपुग परिमाण मदिराको अन्तशुल्क असुल गर्ने प्रक्रिया शुरू भएको स्थितिमा मूल्य अभिवृद्धि कर तर्फ पनि घटि उत्पादन भएको जतिमा कर निर्धारण गर्नुपर्ने भै यस कार्यालयबाट मिति २०५७।६।१६ मा गरिएको मूल्य अभिवृद्धि कर निर्धारण रकम रु. ४,२६,१६९।— लाई वस्तुनिष्ठ आधार विना कर निर्धारण गरिएकोले उक्त निर्णय आदेश उल्टी हुने भनी श्री राजश्व न्यायाधीकरण काठमाडौंबाट मिति २०६५।१।३१ गते भएको फैसलामा कानूनी त्रुटि भएको कारण हाम्रो असहमति छ। घटी उत्पादन देखाएको वस्तुनिष्ठ आधार नै प्रमाणको भार भएकोले उक्त

फैसला विरुद्ध सम्मानित सर्वोच्च अदालतमा पुनरावेदन अनुमतिका लागि म्याद भित्र यो निवेदन पेश गरेको छु भन्ने समेत व्यहोराको आन्तरिक राजश्व कार्यालय ललितपुरको तर्फबाट ऐ. का प्रमुख कर अधिकृत रामशंकर खड्कको निवेदन।

यसमा रेक्टिफाइड स्प्रिट उत्पादन तर्फ आर्थिक ऐन, २०५५ को अनुसूची ३ को दफा ७ अनुसार घटी प्रतिलब्दी दर देखाएको भन्ने आधारमा मदिरा तर्फको उच्चतम दरबन्दी अनुसार रु. २४,८९,३४१।५० थप अन्तशुल्क लगाएको भन्ने देखिन्छ। सो अनुसार बढी उत्पादन ठहर भई रहेको स्थितिमा सोही अनुपातमा मदिराको विक्री हुने हुँदा अन्तशुल्क तर्फको प्रमाणलाई मूल्याङ्कन गरी निष्कर्षमा पुग्न पर्नेमा त्यस्तो लिनुपर्ने प्रमाणलाई लिएको नदेखिँदा राजश्व न्यायाधिकरण ऐन, २०३१ को दफा ८ को देहाय (घ) को आधारमा पुनरावेदन गर्ने अनुमति प्रदान गरिदिएको छ भन्ने समेत व्यहोराको यस अदालतको मिति २०६६।२।२२ को आदेश।

नियमबमोजिम आजको दैनिक पेशी सूचीमा चढी इजलास समक्ष पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दामा पुनरावेदन सहितको मिसिल अध्ययन गरी निम्न अनुसार बहस सुनियो।

पुनरावेदक आन्तरिक राजश्व कार्यालय ललितपुरका तर्फबाट उपस्थित विद्वान् उप-न्यायाधिवक्ता श्री हरिशंकर घिमिरेले आर्थिक ऐन, २०५५ अनुसार प्रति क्वीन्टल खुदोबाट ६५ ओ.पि.को घटिमा न्यूनतम १८.५ लिटर रेक्टि फाइड स्परिट उत्पादन गर्नुपर्ने गरी प्रतिलब्दी दर कायम गरेकोमा विपक्षी जावलाखेल डिष्टिलरी प्रा.लि. ले सो बमोजिम उत्पादन नदेखाई घटि उत्पादन देखाएको कारण मूल्य अभिवृद्धि कर कार्यालय ललितपुरले उक्त फरक परिमाणमा मदिरा तर्फको उच्चतम दरबन्दी अनुसार अन्तशुल्क माग गरी नपुग परिमाण मदिराको अन्तशुल्क असुल गर्ने प्रक्रिया शुरू भएको स्थितिमा मूल्य अभिवृद्धि करतर्फ पनि उत्पादन भए जतिमा मूल्य अभिवृद्धि कर निर्धारण गरेको मूल्य अभिवृद्धि कर विभागको कर निर्धारण आदेश कानूनसम्मत हुँदाहुँदै उल्टी हुने ठहर गरेको राजश्व न्यायाधिकरण काठमाडौँको फैसला त्रुटिपूर्ण हुँदा बदर गरी विपक्षीबाट घटी उत्पादन देखाएको जतिमा मूल्य अभिवृद्धि कर विभागले गरेको मूल्य अभिवृद्धि कर निर्धारण आदेशलाई सदर गरी नपुग मूल्य अभिवृद्धि कर विपक्षीबाट असुल उपर गरी पाउँ भनी गर्नु भएको बहस सुनियो।

प्रत्यर्थी जावलाखेल डिस्ट्रीलरी प्रा.लि. का तर्फबाट उपस्थित विद्वान् अधिवक्ता श्री नारायण नेपालले प्रत्यर्थी प्रा.लि.ले मोलासेसबाट उत्पादन हुनुपर्ने स्पिट घटि उत्पादन गरेकोमा त्यस्तो नपुग उत्पादनको अन्तशुल्क उठाउने प्रक्रिया शुरू भैसकेको भन्ने आधारमा यथार्थ हुँदै नभएको उत्पादन देखाएर हुँदै नभएको विक्रीको अनुमान गरी मूल्य अभिवृद्धि विभागले गरेको कर निर्धारण आदेश ऐनको प्रावधान विपरीत हुँदा उक्त आदेश बदर हुने ठहर गरी राजश्व न्यायाधिकरण काठमाडौंले गरेको फैसला कानूनसम्मत हुँदा सदर गरी पाउँ भनी गर्नु भएको बहस सुनियो।

उपर्युक्त तथ्य एवं बहस जिकिर रहेको प्रस्तुत मुद्दामा निर्णयतर्फ विचार गर्दा, पुनरावेदक आन्तरिक राजश्व कार्यालय ललितपुरको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्छ सक्दैन तथा राजश्व न्यायाधिकरण काठमाडौंको फैसला मिलेको छ छैन ? भन्ने विषयमा निर्णय दिनुपर्ने देखियो।

निर्णयतर्फ विचार गर्दा, करदाताले नपाउने कर कट्टी दावी गरेको र विक्रीमा कर संकलन नगरेको भनी २०५५ साल कार्तिक र फाल्गुन कर अवधिमा क्रमशः ३३५००।— र ४,२६,१६९।— समेत कर निर्धारण गरी मूल्य अभिवृद्धि कर विभागबाट मिति २०५७।८।५ मा अन्तिम कर निर्धारण आदेश जारी भएकोमा सो उपर चित्त नबुझाई विपक्षी जावलाखेल डिस्ट्रीलरी प्रा.लि.का तर्फबाट नपाउने करकट्टी दावी नगरेको तथा विक्रीमा कर संकलन गर्न छुट नगरेको अवस्थामा यथार्थमा हुँदै नभएको उत्पादन देखाएर हुँदै नभएको विक्रीको अनुमान गरी मूल्य अभिवृद्धि कर विभागबाट कर निर्धारण गरेको कानूनसम्मत नहुँदा उक्त कर निर्धारण आदेश बदर गरी गैर कानूनी करको दायित्वबाट उन्मुक्ती पाउँ भनी राजश्व न्यायाधीकरण काठमाडौंमा पुनरावेदन गरेकोमा राजश्व न्यायाधीकरण काठमाडौंबाट अन्तशुल्क माग भएको आधारमा थप विक्री परिमाण कायम गरी कर निर्धारण गर्ने गरेको हदसम्म तत्कालिन मूल्य अभिवृद्धि कर विभागको कर निर्धारण आदेश मिलेको नदेखिँदा उल्टी हुने ठहर्छ भनी फैसला भएको देखिन्छ।

उक्त फैसलामा चित्त नबुझाई पुनरावेदक आन्तरिक राजश्व कार्यालय ललितपुरले करदाताले रेक्टिफाइड स्पिरिट उत्पादन गर्न कायम भएको प्रतिलब्दी दर भन्दा घटि उत्पादन देखाएको कारणबाट नपुग मदिराको अन्तशुल्क असुल गर्ने प्रक्रिया शुरू भै सकेको स्थितिमा मूल्य अभिवृद्धि करमा पनि घटि उत्पादन भएको जतिमा कर निर्धारण गर्नुपर्ने भै

मूल्य अभिवृद्धि कर विभागबाट भएको कर निर्धारण आदेश कानूनसम्मत भएकोले उक्त आदेश बदर हुने ठहर गरी राजश्व न्यायाधीकरण काठमाडौंले गरेको फैसला त्रुटिपूर्ण हुँदा बदर गरी पाउँ भनी प्रस्तुत पुनरावेदन गरेको पाइन्छ।

पुनरावेदक आन्तरिक राजश्व कार्यालय ललितपुरको प्रतिलब्दी दरभन्दा घटी उत्पादन देखाएको कारण नपुग मदिराको अन्तशुल्क असुल गर्ने प्रक्रिया शुरू भै सकेको अवस्थामा मूल्य अभिवृद्धि करमा पनि घटी उत्पादन देखाएको जतिमा मूल्य अभिवृद्धि कर विभागबाट कर निर्धारण गरेको कानून सम्मत हुँदा उक्त कर निर्धारण आदेशलाई बदर घोषित गरी राजश्व न्यायाधिकरण काठमाडौंले गरेको फैसला त्रुटिपूर्ण हुँदा बदर गरी पाउँ भन्ने पुनरावेदन जिकिरतर्फ विचार गरी मिसिल संलग्न लेखा परीक्षण प्रतिवेदन हेर्दा, प्रकरण १२ मा २०५५ माघ र फाल्गुन महिनामा मोलासेसबाट उत्पादन हुने स्पिरिट घटी उत्पादन देखाएको र मूल्य अभिवृद्धि कर कार्यालय ललितपुरले घटी उत्पादनको नपुग अन्तशुल्क रकम माग गरिसकेको आधारमा नपुग परिमाणको मूल्य अभिवृद्धि कर असुल गर्न रु. ४,२६,१६९।— कर निर्धारण गरिएकोमा उत्पादन नै नभई वास्तविक विक्री समेत नभएकोमा कर लाग्नु नपर्ने जिकिर करदाताले लिएता पनि आर्थिक ऐन, २०५५ को अन्तशुल्क दरवन्दीमा उल्लेख भएको आधारमा अन्तशुल्क माग भै सकेपछि अन्तशुल्क रकम पनि मूल्य अभिवृद्धि करको लागि आधार हुने भएकोले मूल्य अभिवृद्धि कर समेत असुल गर्नुपर्ने भनी उल्लेख भएको देखिन्छ।

मूल्य अभिवृद्धि कर विभागले प्रत्यर्थी जावलाखेल डिस्ट्रिलरी प्रा.लि.ले वास्तविक उत्पादन गरेको मदिरा बजारमा विक्री गरी प्राप्त भएको मूल्यको आधारमा कर निर्धारण गरेको पाइदैन भने तोकिएको प्रतिलब्दी दर भन्दा कम परिमाणमा मदिरा उत्पादन गरेको आधारमा फरक परिमाणलाई उत्पादन गरेको आधार मानी अन्तशुल्क निर्धारण प्रक्रिया अगाडि बढाई सकेको अवस्थामा उक्त फरक परिमाणमा अन्तशुल्क लाग्ने भएपछि त्यसमा मूल्य अभिवृद्धि कर समेत स्वतः लाग्छ भन्ने अभिप्रायले प्रस्तुत कर निर्धारण गरेको पाइन्छ।

मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा ५ को (१) मा नेपाल भित्र आपूर्ति भएका वस्तु वा सेवा, नेपाल भित्र आयात गरिएको वस्तु वा सेवा, र नेपाल बाहिर निर्यात गरिएका वस्तु वा सेवा समेतको कारोवारमा मूल्य अभिवृद्धि कर लाग्छ भनी उल्लेख भएको पाइन्छ।

भने दफा ५ को (२) मा प्रत्येक कारोवारको कर लाग्ने मूल्यमा कर लाग्नेछ भनी उल्लेख भएको देखिन्छ।

माल सामान उत्पादन भएपछि त्यस्को विक्री हुँदाको अवस्थामा मात्र मूल्य अभिवृद्धि कर लाग्ने व्यवस्था उक्त ऐनले गरेको देखिन्छ। अर्थात् मूल्य अभिवृद्धि कर वस्तुको विक्री हुँदाको अवस्थामा प्रतिफल वापत लाग्ने कर भएकोले करदाताले त्यस्तो थप मदिरा उत्पादन गरेको र त्यस्तो मदिरा बजारमा विक्री गरी नगद प्रतिफल प्राप्त गरेको भन्ने तथ्ययुक्त प्रमाणबाट नदेखेसम्म करदातालाई मूल्य अभिवृद्धि कर लगाउन कानूनत मिल्ने देखिदैन।

मिसिल संलग्न मूल्य अभिवृद्धि कर विभागको मिति २०५७।८।५ को कर निर्धारण आदेश हेर्दा, कर निर्धारण गर्नुपर्ने कारणमा नपाउने कर कट्टी गरेको तथा विक्रीमा कर संकलन नगरेको भनी उल्लेख भएतापनि उक्त विभागले प्रत्यर्थी जाउलाखेल डिष्ट्रिलरी प्रा.लि. ले प्रतिलब्दी दर भन्दा कम उत्पादन भएको भनिएको नपुग मदिरा उत्पादन गरेको र उक्त मदिरा प्रत्यर्थी प्रा.लि. ले विक्री गरी प्रतिफल प्राप्त गरेको कुनै आधार प्रमाण पेश गर्न सकेको पाइदैन। उक्त विभागले प्रत्यर्थी जाउलाखेल डिष्ट्रिलरी प्रा.लि. ले यथार्थमा उत्पादन गरेको मदिरा बजारमा विक्री गरी प्राप्त गरेको प्रतिफलमा आधारित भै कर निर्धारण गरेको नभै अन्तशुल्क निर्धारणको सिलसिलामा तोकेको दर भन्दा कम परिमाणमा मदिरा उत्पादन गरेकोले फरक परिमाणलाई उत्पादन र विक्री समेत भएको भन्ने अनुमानको भरमा प्रस्तुत कर निर्धारण गरेको पाइन्छ।

मूल्य अभिवृद्धि कर विभागले कर निर्धारण आदेश गर्दा कम उत्पादन भएको भनिएको मदिरा प्रत्यर्थी प्रा.लि. ले विक्री गरी कर संकलन नगरेको भनी प्रत्यर्थी प्रा.लि. लाई कम उत्पादन भएको भनिएको मदिराको समेत मूल्य अभिवृद्धि कर लगाएको देखिन्छ। कर अधिकृतले मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा २० बमोजिम कर निर्धारण गर्दा ऐनको दफा २० को उपदफा (३) बमोजिम प्रमाणको भार पुर्‍याउने अभिभारा कर अधिकृत कै हुने उल्लेख भएकोमा प्रस्तुत मुद्दामा कर अधिकृतले कर निर्धारण गर्दा तोकिएको भन्दा कम उत्पादन भएको भनिएको मदिरा प्रत्यर्थी प्रा.लि. ले उत्पादन गरेकै हो र उक्त मदिरा प्रत्यर्थी प्रा.लि. ले विक्री वितरण समेत गरी सकेको हो भन्ने देखिने तथ्ययुक्त आधार प्रमाण पेश गर्नुपर्ने हुन्छ। सो अनुसार कर अधिकृतले कर निर्धारण गर्दा प्रत्यर्थी प्रा.लि. को लेखा अभिलेखले देखाए भन्दा यथार्थमा बढी परिमाणमा मदिरा उत्पादन गरेको, त्यस्तो उत्पादन

बजारमा विक्री गरेको र त्यस्तोमा विक्रीमा कर संकलन नगरेको भन्ने तथ्ययुक्त आधार प्रमाण उल्लेख गर्न सकेको समेत देखिदैन।

अतः मूल्य अभिवृद्धि कर विभागले मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ ले व्यवस्था गरे बमोजिम तथ्य एवं प्रमाणको आधारमा कर निर्धारण गर्नुपर्नेमा ऐनले व्यवस्था गरे विपरीत प्रतिलब्दी दर भन्दा कम उत्पादन गरेको भनिएको मदिराको अन्तशुल्क माग गरेको भन्ने आधारमा अनुमानको भरमा थप विक्री परिमाण कायम गरी गरेको मूल्य अभिवृद्धि कर निर्धारण आदेश त्रुटिपूर्ण हुँदा उक्त आदेश बदर हुने ठहर गरेको राजश्व न्यायाधीकरण काठमाडौंको फैसला कानूनसम्मत देखिँदा यस अदालतबाट पुनरावेदनको अनुमति दिँदा मिति २०६६।२।२२ मा भएको आदेश तथा उक्त फैसला बदर गरी पाउँ भन्ने आन्तरिक राजश्व कार्यालय ललितपुरको पुनरावेदन जिकिरसँग सहमत हुन सकिएन।

उपरोक्त आधार प्रमाणहरूबाट मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ ले व्यवस्था गरे बमोजिम तथ्य तथा सबुद प्रमाणको आधारमा कर निर्धारण नगरी अनुमानको भरमा अन्तशुल्क माग भएको भन्ने आधारमा थप विक्री परिमाण कायम गरी कर निर्धारण गरेको तत्कालिन मूल्य अभिवृद्धि कर विभागको मिति २०५७।८।५ को कर निर्धारण आदेश मिलेको नदेखिँदा सो हदसम्म केही उल्टी हुने ठहराई राजश्व न्यायाधिकरण काठमाडौंले गरेको मिति २०६५।१।३१ को फैसला मिलेकै देखिँदा सदर हुने ठहर्छ। प्रस्तुत मुद्दाको दायरीको लगत कट्टा गरी मिसिल नियमानुसार गरी अभिलेख शाखामा बुझाई दिनु।

न्यायाधीश

उक्त रायमा म सहमत छु।

न्यायाधीश

इजलाश अधिकृत :- अरूण कोइराला

कम्प्यूटर टाईप गर्ने :- मन्दिरा रानाभाट

इति सम्वत् २०७४ साल भदौ २५ गते रोज १ शुभम् ।